

РЕШЕНИЕ

№ 530

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-17, в публично заседание на
тринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Диляна Господинова

при участието на секретаря Светлана Г. Кръстева
като разглежда докладваното от Диляна Господинова Търговско дело №
20231100900766 по описа за 2023 година

**Предявени са обективно кумулативно съединени иски с правна квалификация
чл. 95б, ал. 1, т. 1 ЗАПСП, чл. 95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП и чл. 95 ЗАПСП.**

Ищецът - К. Н. Х., твърди, че е режисьор и оператор на пет видеоклипа, както следва:
- видеоклип със заглавие „100 години Миньор /20.04.2019/“ с продължителност от 1:40
минути, който е публикуван на 22.04.2019 г.; - видеоклип със заглавие „Minyor Pernik –
Botev Plovdiv /2019/“, с продължителност от 1:17 минути, който е публикуван на 03.10.2019
г.; - видеоклип със заглавие „Ultras Hammers – Забавления преди новия сезон“, с
продължителност от 1:45 минути, който е публикуван на 15.07.2020 г.; - видеоклип със
заглавие „LOKO SF – MINYOR PK /31.08.2020/“, с продължителност от 1:42 минути, който е
публикуван на 11.09.2020 г.; - видеоклип със заглавие „М.П. домакини в Радомир /2022/“ с
продължителност от 0:56 минути, който е публикуван на 17.04.2022 г. Тези видеоклипове са
публикувани на посочените дати в Youtube канала „Ultras Hammers“, чийто администратор е
ищецът. На 21.09.2022 г. като част от телевизионната програма на ответника „БТВ М.Г.“
ЕАД в предаването „Преди обед“ по телевизия БТВ са излъчени части от посочените пет
видеоклипа, като това предаване, включващо излъчените части от видеоклиповете, е
публикувано и в интернет страницата btv.bg. Излъчените части от видеоклипове са и
преработени чрез монтиране върху тях на конкретни елементи, включително знака „БТВ“.
Ответникът е използвал части от видеоклиповете, без да е поискано разрешението на ищеца,
без да е посочено неговото име като техен автор и без да е заплатено авторско
възнаграждение за ползване на произведенията. Ищецът сочи, че в резултат от описаното
деяние са му причинени вреди, изразяващи се в пропускане на възможността да увеличи
имуществото си с дължимото възнаграждение за използване на неговите пет авторски

произведения. Твърди, че е претърпял и неимуществени вреди под формата на болки и страдания. Поради изложеното ищецът моли съдът да признае за установено в отношенията между страните, че ответникът извършва нарушение на авторските му права върху описаните пет видеоклипа чрез преработката на тези произведения, тяхното възпроизвеждане и разпространяване сред неограничен кръг лица с излъчването им по безжичен път чрез включването на части от тях в телевизионната програма на ответника по телевизия БТВ в предаването „Преди обед“, излъчено на 21.09.2022 г. и публикуването на части от тях като част от съдържанието на предаването „Преди обед“ на интернет страницата btv.bg, която се ползва от ответника, да осъди ответника да му заплати сума в размер на 20 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди в резултат на нарушението, както и да постанови разгласяване за сметка на ответника на диспозитива на решението на съда в два всекидневника и в часови пояс на телевизионна организация с национално покритие, определени от съда. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът по исковете - „БТВ М.Г.“ ЕАД, ги оспорва. Твърди, че ищецът не е автор на описаните в исковата молба видеоклипове. Заявява, че използваните от него видеоклипове са такива, които са свободно достъпни в интернет канал на крайните фенове на футболния отбор „Миньор“ – гр. Перник, като върху нито един от тях няма обозначаване на името на лицето, което е техен автор. Посочва, че части от произведенията са използвани в телевизионната програма на телевизия БТВ, за да се направи обзор на действията на агитката на футболния отбор „Миньор“ – гр. Перник, което е допустимо да става без съгласието на техния автор. Поради изложеното моли предявените искове да се отхвърлят. Претендира присъждане на направените в производството разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди в тяхната съвкупност, както и във връзка със становищата на страните и техните възражения, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При съобразяване на фактите, посочени в исковата молба и заявления с нея петитум е видно, че предмет на разглеждане в настоящото производство са предявени три иска по Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/, с които ищецът защитава авторски права върху пет произведения, на които твърди да е титуляр, срещу извършено от ответника нарушение на тези права. Във фактическия състав на всички предявени пред съда отделни права, с които ищецът защитава своето авторско право, се включват няколко общи елемента, поради което съдът ще разгледа общо въпроса дали по делото се доказва те да са настъпили. Те са следните: 1) че описаните в исковата молба произведения са обект на авторското право; 2) че ищецът е автор на тези произведения; 3) че ответникът е извършил виновно такива действия, които могат да бъдат квалифицирани като нарушение на авторските права, чийто титуляр е ищецът.

Първите предпоставки, които следва да са налице, за да бъдат уважени всички предявени искове за защита на нарушените авторски права, е в производството да бъде

доказано, че описаните в исковата молба произведения са обект на авторското право, както и че ищецът е носител на авторското право върху тях. При формиране на изводи дали тези елементи от фактическия състав на предявените искове са доказани, съдът ще съобрази всички приложими норми от Закона за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/ в редакцията им към датата, на която се твърди, че е извършено нарушение на авторските права, на които ищецът е титуляр, която е 21.09.2022 г., т.е. в редакцията им съобразно изменението в закона, обн. в ДВ бр. 98 от 13.12.2019 г.

В чл. 3, ал. 1 ЗАПСП е предвидено, че обект на авторското право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквата и да е обективна форма, като в тази норма в десет точки е направено примерно, а не изчерпателно, изброяване на видове произведения, които представляват обект на авторското право, сред които в чл. 3, ал. 1, т. 4, предл. 2 ЗАПСП са посочени и аудио-визуалните произведения. При тълкуване на посочените правни норми във връзката им една с друга се налага изводът, че едно аудио-визуално произведение представлява обект на авторското право тогава когато то отговаря на посочените в чл. 3, ал. 1 ЗАПСП условия, а именно когато е резултат от творческата дейност на определено физическо лице и е изразено в обективна форма.

От твърденията, изложени в исковата молба, е видно, че произведенията, на които ищецът твърди да е автор, представляват пет видеоклипа, както следва: - видеоклип със заглавие „100 години Миньор /20.04.2019/“ с продължителност от 1:40 минути; - видеоклип със заглавие „Minyor Pernik – Botev Plovdiv /2019/“, с продължителност от 1:17 минути; - видеоклип със заглавие „Ultras Hammers – Забавления преди новия сезон“, с продължителност от 1:45 минути; - видеоклип със заглавие „LOKO SF – MINYOR PK /31.08.2020/“, с продължителност от 1:42 минути; - видеоклип със заглавие „М.П. домакини в Радомир /2022/“ с продължителност от 0:56 минути. Видеоклипът е произведение, което е с кратко времетраене и има в своето съдържание заснети кадри, които са бързосменящи се, и звук. Следователно видеоклипът представлява вид аудио-визуално произведение и като такова може да бъде обект на авторското право. Доколкото по делото не е спорно, а и се установява от тяхното съдържание, че описаните в исковата молба пет произведения представляват видеоклипове, то всяко от тях може да бъде обект на авторското право съгласно чл. 3, ал. 1, т. 4, предл. 2 ЗАПСП.

Създаването на един видеоклип винаги е резултат от извършване на интелектуална и творческа дейност на едно лице по измисляне на сюжет, по подбиране на хора и събития за заснемане на кадри, по подбиране на снимачна точка, ракурси и осветление, по заснемане на кадрите чрез използване на специализирана техника за тяхното създаване, както и по свързване на кадрите помежду им, както и със звук, който може да е или музикален, или човешка реч, по такъв начин, че да бъде изпълнен замисления сюжет. Процесните пет видеоклипа са създадени в резултат именно на такава интелектуална и творческа дейност на определено физическо лице, тъй като те съдържат различни кадри на лица и събития, които са заснети със специализирана техника, комбинирани са със звук и са свързани помежду си

по определен начин, който предполага предварително измислен сюжет. Ето защо и предвид това, че са изразени в обективната форма – възпроизведени са носител, от който могат да се възприемат, те отговарят на посочените в чл. 3, ал. 1 ЗАПСП условия и следователно представляват обект на авторското право.

В чл. 5 ЗАПСП е предвидено, че авторът на едно произведение, което се ползва със закрила по този закон, е физическото лице, в резултат на чиято творческа дейност то е създадено. В чл. 62, ал. 1 ЗАПСП е регламентирано специално правило за това на кои лица принадлежи авторското право върху всяко едно аудио-визуално произведение, което е свързано с това, че неговото създаване изисква извършване на различни действия от различни лица. Процесът по създаване на този вид произведение предполага осъществяване както на действия по заснемане на кадри, които се извършват от оператор, но така също и на действия по създаване на сюжет, които се извършват от сценарист и на действия по ръководене на дейността на лицата, които участват в заснетите кадри, на лицата, които осъществяват заснемането, както и свързването на отделните кадри, за да може да бъде реализиран сюжета, които се извършват от режисьор. С оглед на това в чл. 62, ал. 1 ЗАПСП е предвидено, че авторското право върху аудио-визуално произведение се притежава от режисьора, сценариста и оператора. Следователно за да се приеме, че ищецът К. Х. е автор на процесните пет видеоклипа в качеството му на режисьор и оператор, както се твърди в исковата молба, трябва да може да се направи извод, че те са създадени в резултат на неговата творческа дейност по тяхното заснемане и обработка.

В чл. 6, ал. 1 ЗАПСП е установена оборима презумпция за авторство. Съгласно тази норма до доказване на противното за автор на всяко едно произведение, включително на аудио-визуално произведение, се смята лицето, чието име или друг идентифициращ знак са посочени по обичайния за това начин върху оригинала на произведението, копия или екземпляри от него и/или техните опаковки.

От събраните в производството доказателства се установява, че аудио-визуалните произведения, които са предмет на предявеното в процеса авторско право, са публикувани в интернет страницата www.youtube.com, която представлява интернет канал за споделяне на видеоклипове между потребители. От заключението на изготвената в производството от вещното лице И. Д. съдебно-техническа експертиза, както и от уточненията, направени от експерта в разпита му в съдебно заседание, проведено на 13.03.2024 г., се доказва, че видеоклипът със заглавие „100 години Миньор /20.04.2019/“ и с продължителност от 1:40 минути е публикуван на тази интернет страница на 22.04.2019 г., видеоклипът със заглавие „Minyor Pernik – Botev Plovdiv /2019/“ и с продължителност от 1:17 минути е публикуван на 03.10.2019 г., видеоклипът със заглавие „Ultras Hammers – Забавления преди новия сезон“ и с продължителност от 1:45 минути е публикуван на 15.07.2020 г., видеоклипът със заглавие „LOKO SF – MINYOR PK /31.08.2020/“ и с продължителност от 1:42 минути е публикуван на 11.09.2020 г. и видеоклипът със заглавие „М.П. домакини в Радомир /2022/“ и с продължителност от 0:56 минути е публикуван на 17.04.2022 г. От заключението на тази експертиза, както и от представените по делото от ответника разпечатки от страницата

www.youtube.com, направени на 26.10.2023 г. съобразно посочената в тях дата и намиращи са на от л. 103 до л. 112 от делото, се установява, че описаните пет видеоклипа са публикувани в канал с наименование „Ultras Hammers”, както и че към 26.10.2023 г. и към 26.02.2024 г., когато вещото лице Д. е извършило проверка на съдържанието на посочената интернет страницата, под всеки от петте видеоклипа е посочена информация, в която се съдържа и запис „Видео: IDOLUM (Kristiyan ‘Bore’ Hristov), www.idolumvisuals.com“. Същият запис е наличен под всеки от видеоклиповете и към настоящия момент, в който съдът прави служебна проверка в общодостъпната интернет страница www.youtube.com. При извършена от съда проверка за съдържанието на интернет страницата www.idolumvisuals.com се установява, че в нея е посочено, че се ползва от филмово студио, което е основано от две физически лица, едното от които е К. ‘Б.’ Х., който е този субект, чието име е посочено и в информацията за петте видеоклипа в www.youtube.com. От така установените факти съдът намира, че името на ищеца К. Х. е обозначено като автор на всеки един от процесните пет видеоклипа в интернет страницата www.youtube.com, като трябва да се приеме, че това е станало по обичайния начин за обозначаване на автор на такъв вид произведение при публикацията му в интернет, а именно чрез изписване в информацията за видеоклипа на името му, ведно с псевдонима, с който е известен в обществото, както и чрез посочване на името на филмовото студио, чрез което той упражнява творческа дейност по създаване в цялост на аудио-визуални произведения, и препращане към ползваната за дейността на студиото интернет страница, в която се съдържа информация за лицата, които са го създали, едно от които е К. Х.. Следователно в случая се доказва, че са осъществени всички факти от диспозицията на правната норма на чл. 6, ал. 1 ЗАПСП и при прилагане на установената с нея презумпция следва да се заключи, че ищецът е физическото лице, което е автор на процесните пет видеоклипа. За да се приеме, че посочената презумпция е приложима в случая, е достатъчно да се установи, че към края на устните състезания по делото са осъществени описаните в диспозицията на чл. 6, ал. 1 ЗАПСП факти. Дори и да се счете, че тези факти не са били осъществени към датата на първата публикация на произведенията и към датата на извършване на нарушението на авторското право върху тях, а по-късно, както се твърди от ответника, това не означава, че законовата презумпция не е приложима, защото в закона не е поставено като изискване за нейното прилагане означението на името на автора върху произведението да е направено към конкретна дата. Липсата на посочване на името на автора при първоначалната публикация на произведението е факт, който има значение за това дали нарушението на авторското право е извършено виновно или не, поради което възраженията на ответника в тази насока ще бъдат обсъдени при формиране от съда на извод дали е налице изискуемия от закона субективен елемент, за да се счете, че е извършено нарушение на авторските права върху процесните аудио-визуални произведения.

Оборването на презумпцията по чл. 6, ал. 1 ЗАПСП е поставено в доказателствена тежест на ответника в производството, който за да направи това, трябва да установи в процеса при условията на пълно и главно доказване, че друго конкретно посочено физическо лице, е автор на процесните пет произведения. По делото обаче от „БТВ М.Г.“

ЕАД не са представени никакви доказателства за установяване на този факт, като следва да се посочи, че от изявленията му в процеса може да се заключи, че той изобщо не твърди лице, различно от К. Х., да е автор на петте видеоклипа, а оспорва единствено факта, че към момента, в който се твърди, че те са използвани без разрешение на носителя на авторското право, името на това лице е било посочено като техен автор на интернет страницата www.youtube.com. Това обстоятелство обаче, както се посочи, е от значение само за извода дали нарушението на авторското право е извършено виновно или не.

Освен това, трябва да се отбележи, че в производството са и събрани доказателства, от които се установява, че ищецът К. Х. е лицето, което е създавало всички пет видеоклипа, които са предмет на предявените в процеса авторски права. Този факт се доказва от показанията на разпитаните двама свидетели К. А. Д. и Ц.К.Й.. В разпита си пред съда свидетелят К. Д. заявява, че е гледал всеки един от процесните видеоклипове, в които е снимана агитката от фенове на футболен клуб „М.П.“ на конкретни събития – футболни мачове и празненства, че той като част от фен клуба на този отбор е присъствал на заснемането на видеоклиповете, като и че ищецът е единственото лице, на което феновете на футболен клуб „М.П.“ разрешават да снима сред тях. Този свидетел категорично посочва, че К. Х. е създал всеки един от петте спорни видеоклипа, като ги посочва и с техните имена. В тази насока са и показанията на другия разпитан свидетел Ц.Й., който също заявява, че е от фен клуба на футболен клуб „М.П.“ и че ищецът К. Х. е едно от малкото лица, на които феновете от агитката позволяват да снима клипове сред тях. Въпреки че този свидетел не сочи заглавията на всички пет видеоклипа, той заявява, че ищецът е заснел много от мачовете на футболния клуб, както и конкретно видеоклип за 100-годишнината на футболния клуб и видеоклип с наименование „Забавление преди новия сезон“, който е един от процесните. Тези двама свидетели възпроизвеждат пред съда факти относно заснемането на видеоклиповете, които са възприели непосредствено, като показанията им са логически свързани, допълват се и не противоречат на нито едно друго събрано по делото доказателство, поради което съдът ги кредитира изцяло.

Предвид изложеното се налага крайният извод, че по делото при прилагане на презумпцията по чл. 6, ал. 1 ЗАПСП и въз основа на събраните гласни доказателства се установява, че ищецът К. Х. чрез своята творческа дейност е създал като режисьор и оператор пет видеоклипа с наименования „100 години Миньор /20.04.2019/“, „Minyor Pernik – Botev Plovdiv /2019/“, „Ultras Hammers – Забавления преди новия сезон“, „LOKO SF – MINYOR PK /31.08.2020/“ и „М.П. домакини в Радомир /2022/“. Следователно това физическо лице е носител на абсолютното авторското право върху тези произведения и се ползва от закрилата, предвидена в ЗАПСП. Ето защо и съдът трябва да отговори на въпроса дали от ответното дружество „БТВ М.Г.“ ЕАД са извършени такива действия, които могат да бъдат квалифицирани като нарушение на авторските права, чийто титуляр е ищецът.

Авторското право е комплексно и включва в своето съдържание отделни имуществени и неимуществени права. В чл. 18, ал. 1 ЗАПСП е уредено едно от основните имуществени права на автора, които са част от сложното авторско право. В тази норма е

предвидено, че авторското право включва изключителното право на автора да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, освен в случаите, за които този закон разпорежда друго. Ето защо и всяко едно използване на обект на авторското право от лице, различно от неговия титуляр, без съгласието на последния и без законът да допуска използването му независимо от неговата воля, представлява нарушение на това право. Легална дефиниция на термина използване на произведението, което е обект на авторското право е дадена в чл. 18, ал. 2 ЗАПСП, в която е посочено, че за такова се смятат действия като изброените в 11 точки, сред които са и следните: - съгласно чл. 18, ал. 2, т. 8 ЗАПСП това са действията по преработка и синхронизация на произведението, като съгласно легалната дефиниция, дадена в § 2, т. 18 от ДР на ЗАПСП, преработка на произведение е изменението му с оглед създаването на ново, производно на него произведение, в т. ч. приспособяването му към друг жанр, както и внасянето на всякакъв вид промени в него; - съгласно чл. 18, ал. 2, т. 10 ЗАПСП това са действията по предлагането по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до произведението или до част от него по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях.

От заключението на изготвената по делото от вещото лице В. П. съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира изцяло се установява, че части от всеки един от процесните пет видеоклипа, които са с обща продължителност от около 128 секунди, са използвани в телевизионната програма на телевизия БТВ, като са включени в телевизионното предаване „Преди обед“, излъчено на 21.09.2022 г., което освен това е и включено като част от съдържанието на интернет страницата на телевизия БТВ – www.btv.bg. Трябва да се посочи, че тези факти всъщност не се и оспорват от ответника в процеса – тази страна не оспорва твърдението на ищеца, че части от създадените от него пет видеоклипа са включени в телевизионното предаване „Преди обед“, което е част от телевизионната програма на телевизия БТВ, излъчена на 21.09.2022 г., както и че това предаване е публикувано на посочената интернет страница. С включването на части от всеки от процесните пет видеоклипа в съдържанието на телевизионно предаване, което е част от телевизионната програма на телевизия БТВ, излъчена на 21.09.2022 г. и което е включено в съдържанието на интернет страница на телевизия БТВ, тези части от произведенията стават достъпни за неограничен кръг правни субекти. Ето защо и тези действия представляват такива по предлагането по безжичен път или по кабел на достъп на неограничен брой лица до части от произведенията по начин, позволяващ този достъп да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях /чл. 18, ал. 2, т. 10 ЗАПСП/.

От заключението на съдебно-техническата експертиза, изготвено от вещото лице В. П., се установява и това, че частите от процесните пет видеоклипа, които са използвани в телевизионното предаване „Преди обед“, което е част от програмата на телевизия БТВ на 21.09.2022 г., са променени, като върху тях е поставено наименованието на предаването и часа на излъчване. От приложените към заключението визуализации на използваните в

предаването „Преди обед“ части от видеоклипове се установява, че на някои от тях е поставен и допълнителен надпис „„Нямаш място в нашия град“ (2022), реж. Николай Стефанов“ и допълнителен надпис „„Нямаш място в нашия град“ Историята на Перник, разказана през ежедневието на група футболни фенове“. С поставяне на допълнителни надписи върху части от процесните пет видеоклипа се внася промяна в съдържанието на части от тези произведения, което означава, че те са преработени, което е един от видовете използване на произведение, което е предмет на авторското право, регламентирани в чл. 18, ал. 2, т. 8 ЗАПСП. Вещото лице е направило извод, че върху включените в предаването „Преди обед“ части от процесните аудио-визуални произведения има поставено и логото на телевизия БТВ. Съдът счита обаче, че това не представлява неразрешена от закона промяна на използваните аудио-визуални произведения, защото съгласно предоставената на „БТВ М.Г.“ ЕАД лицензия за доставяне на аудио-визуална медийна услуга с наименование „БТВ“ дружеството е задължено непрекъснато да обозначава тази услугата, която предоставя, със съответния графичен знак, поради което поставянето на знака БТВ в левия ъгъл на излъчваните части от видеоклипове е в изпълнение точно на това задължение и не е неправомерно. Ето защо това действие не следва да се квалифицира като такова по преработка на части от процесните произведения по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 8 ЗАПСП.

С оглед на горното трябва да се обобщи, че по делото е доказано, че произведенията, които са предмет на предявените за защита авторски права на ищеца, са използвани по начина, посочен в чл. 18, ал. 2, т. 8 и т. 10 ЗАПСП. По делото не е спорно, че ответното дружество „БТВ М.Г.“ ЕАД е това, което доставя на потребители аудио-визуална медийна услуга с наименование „БТВ“, чрез която е предлаган достъп на неограничен брой лица до телевизионната програма „БТВ“, част от която е предаването „Преди обед“, както и че това дружество е правният субект, който използва интернет страницата www.btv.bg. Това означава, че действията по използване на процесните пет видеоклипа чрез тяхната преработка и чрез предлагане по безжичен път на достъп на неограничен брой лица до части от тях са извършени от служители на това търговско дружество.

При тълкуване на чл. 35 ЗАПСП се налага изводът, че за да бъде правомерно използването на едно произведение, което е обект на авторското право, трябва да е налице предварително съгласие на автора за това, освен когато законът предвижда друго – друго е предвидено в чл. 24 и чл. 25 ЗАПСП, в които норми са регламентирани случаите, при които е допустимо използването на едно произведение без съгласие на автора. От това следва, че за да се квалифицира поведението на служители на „БТВ М.Г.“ ЕАД по използване на процесните пет аудио-визуални произведения като нарушение на авторското право върху тях, трябва да се установи, че то е осъществено без съгласието на техния автор.

Нормата на чл. 35 ЗАПСП, в която е предвидена необходимостта от даване на съгласие на автора, за да може всяко едно трето лице да използва неговото произведение, е в Глава седма „Използване на произведенията“, Раздел I „Общи разпоредби“ от ЗАПСП, в която част на закона са и разпоредбите, уреждащи сключването на договор за използване на авторското произведение, задължителните елементи на неговото съдържание, действието и

срока му, както и възможността и начина, по който може да бъде развален /чл. 36 – чл. 39 ЗАПСП/. От систематичното място на чл. 35 ЗАПСП и при тълкуването на тази норма във връзка с останалите такива, които се намират в същия раздел и глава от закона, следва да се заключи, че съгласието на автора за използване на неговото произведение от ползвателя трябва да бъде дадено чрез сключване на договор за използване по смисъла на чл. 36 ЗАПСП. Съгласието за използване е възможно да бъде дадено и чрез сключване на издателски договор, на договор за публично представяне, на договор за използване по безжичен път по чл. 57 ЗАПСП, на договор за публично изпълнение, за излъчване по безжичен път, за предаване или препредаване по кабел и за предлагане на достъп по чл. 58 ЗАПСП, на договор за публикуване в периодично издание по чл. 59 ЗАПСП, но тогава се отстъпва само правото да се извършват отделни действия, които представляват използване на авторското произведение, а не всички възможни такива. Даването на съгласие не може да бъде направено по какъвто и да е друг начин, включително с едностранно изявление на автора, отправено до лицето, ползващо произведението, нито чрез конклюдентни действия на автора. Доколкото обаче в чл. 36 ЗАПСП не е предвидена писмена форма за сключване на договора за използване, то трябва да се приеме, че той е неформална и консенсуална сделка и волеизявленията за постигането на съгласие по основните елементи от неговото съдържание могат да бъдат изразени и устно от насрещните страни по него /изключение от това правило в ЗАПСП е регламентирано единствено за издателския договор, за който в чл. 46 ЗАПСП е установена писмена форма, в която той трябва да бъде сключен, за да е действителен и да породи правни последици/.

По делото от ответника не се твърди и не се представят доказателства, че от автора на описаните в исковата молба пет видеоклипа, който е ищецът К. Х., е дадено съгласие за осъществяването от него ползване на тези произведения по предвидения в закона ред – чрез сключване на договор за използване или на договор за публично изпълнение, за излъчване по безжичен път, за предаване или препредаване по кабел и за предлагане на достъп по чл. 58 ЗАПСП. Фактът на публикуване на видеоклиповете на интернет страница www.youtube.com не означава сам по себе си, че ищецът е разрешил тяхното използване и то на всеки един правен субект, който има достъп до тях чрез тази платформа за споделяне на видеоклипове. В производството няма представени доказателства такова разрешение да е дадено от ищеца на неограничен кръг субекти чрез лицата, ползващи и администриращи интернет страницата www.youtube.com, включително да е дадено чрез съгласяване с някакви конкретни по съдържание условия за работа с тази платформа. Следователно действията на ответника по използването на петте видеоклипа с наименования „100 години Миньор /20.04.2019/“, „Minyor Pernik – Botev Plovdiv /2019/“, „Ultras Hammers – Забавления преди новия сезон“, „LOKO SF – MINYOR PK /31.08.2020/“ и „М.П. домакини в Радомир /2022/“, осъществено чрез тяхната преработка и чрез предлагане по безжичен път на достъп на неограничен брой лица до части от тях, са извършени без съгласие на носителя на авторското право върху тях, който е ищецът, който ги е създал в качеството си на режисьор и оператор.

Съдът счита, че по делото не се установява ползването на процесните произведения да е извършено от „БТВ М.Г.“ ЕАД в хипотезите, уредени в чл. 24 и чл. 25 ЗАПСП, при които е допустимо използването на едно произведение без съгласие на автора. Ответникът твърди, че е използвал петте видеоклипа, създадени от ищеца, за да направи обзор на актуална тема за създаване на документален филм, посветен на агитката на футболния клуб „М.П.“. В чл. 24, ал. 1, т. 2 ЗАПСП е регламентирана хипотеза, при която едно произведение, което е предмет на авторското право, може да бъде използвано без съгласието на носителя на авторското право и без заплащане на възнаграждение, за да се направи обзор, като е предвидено, че това е допустимо ако се използват цитати от вече разгласени произведения на други лица, за да се направи критика или обзор при посочване на източника и името на автора, освен ако това е невъзможно, като е поставено условие цитирането да съответства на обичайната практика и да е в обем, оправдан от целта. При тълкуване на тази разпоредба се налага изводът, че уреденият в нея случай е приложим само при използване на литературни произведения, но не и на друг вид произведения, които са обекти на авторското право, защото само от тях могат да се направят цитати. Следователно тази хипотеза на свободно ползване на едно произведение на авторското право не е приложима изобщо за аудио-визуални произведения, които не могат да бъдат цитирани. Дори и да се приеме, че чл. 24, ал. 1, т. 2 ЗАПСП е приложим и за аудио-визуални произведения, то за да бъде допустимо тяхното свободно ползване, част от такъв вид произведение трябва да е използвано, за да се направи критика или обзор на самото произведение, а не на друго такова или на някакво събитие, свързано с него. В случая ответникът изобщо не твърди при използване на части от процесните пет видеоклипа в предаването „Преди обед“ от телевизионната програма БТВ да е правена критика или обзор на всеки от тези видеоклипове. Той твърди, че в това предаване е правен обзор на друго, различно произведение, представляващо филм с наименование „Нямаш място в нашия град“, в която връзка е направен обзор и на дейността на крайните фенове на футболния клуб „М.П.“, на които е посветен този филм. За целите на този обзор обаче на основание чл. 24, ал. 1, т. 2 ЗАПСП е допустимо свободното използване като цитати само на части от самия филм, но не и на различни от него произведения, които също са обект на авторското право, каквито са процесните видеоклипове, които е безспорно, че не са част от този филм. Това също е основание да се приеме, че ответникът не е имал правото да ползва процесните произведения свободно, без съгласие на носителя на авторското право върху тях в хипотезата на чл. 24, ал. 1, т. 2 ЗАПСП.

В чл. 24, ал. 1, т. 3 ЗАПСП е предвидено, че е допустимо използването без съгласието на носителя на авторското право и без заплащане на възнаграждение на части от публикувани произведения или на неголям брой произведения в други произведения в обем, необходим за анализ, коментар или друг вид научно изследване, само за научни и образователни цели при посочване на източника и името на автора, освен ако това е невъзможно. В тази норма е регламентирана възможността за свободно ползване на части от обявено вече пред публиката произведение, когато това е необходимо за анализ, коментар или друг вид научно изследване, но законодателят изрично е ограничил тази възможност

само до случаите, при които ползването се извършва за научни и образователни цели. По делото ответникът нито твърди, нито доказва, че използването на части от процесните пет видеоклипа е извършено с научни и образователни цели, поради което тяхното свободно използване не е допустимо и на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 ЗАПСП. Ответникът не заявява в процеса никакви други факти, които да му дават основание да ползва свободно създадените от ищеца произведения в някоя от другите хипотези на чл. 24, ал.1 ЗАПСП или на чл. 25 ЗАПСП, което означава, че по делото не се доказва, че такова право е възникнало за него

С оглед на изложеното трябва да се приеме, че действията на служители на ответното дружество по използването на описаните в исковата молба пет аудио-визуални произведения, осъществено чрез тяхната преработка и чрез предлагане по безжичен път на достъп на неограничен брой лица до части от тях като част от телевизионната програма на БТВ от 21.09.2022 г., която е излъчена по телевизия БТВ и е достъпна на интернет страницата www.btv.bg, следва да се квалифицират като нарушение на имущественото право по чл. 18 ЗАПСП, което е част от съдържанието на притежаваните от ищеца авторски права върху произведенията.

Както беше посочено, авторското право включва в своето съдържание и неимуществени права, които възникват за автора. Те са тези, посочени в чл. 15 ЗАПСП, сред които е и правото на автора по чл. 15, ал. 1, т. 4 ЗАПСП да иска името му, псевдонима му или друг идентифициращ го авторски знак да бъдат обозначаващи по съответния начин при всяко използване на произведението.

Ответникът не твърди и не представя доказателства за това, че при извършване на действието по предлагане по безжичен път на достъп на неограничен брой лица до части от процесните пет видеоклипа е посочил по някакъв начин името на ищеца К. Х. като автор на произведенията или че е обозначаващ това лице като автор на произведенията с някакъв идентифициращ го знак. Ето защо съдът намира, че тези факти не са се осъществили, което означава, че при използването на процесните произведения от ответника е нарушено и неимущественото право на ищеца Х. по чл. 15, ал. 1, т. 4 ЗАПСП, което е част от съдържанието на притежаваните от него авторски права върху аудио-визуалните произведения.

Нарушението на авторското право предполага наличието и на субективна страна. Това следва от общите норми на гражданското право, уреждащи деликтната отговорност, както и от разпоредбата на чл. 95г, изр. 2 ЗАПСП, в която е предвидено изрично, че отговорност на юридическите лица и на едноличните търговци за нарушаване на права по ЗАПСП възниква, когато нарушението е извършено виновно от лицата, които ги представляват, съответно от техни служители или от лица, наети от тях. В чл. 95г, изр. 2 ЗАПСП е установена оборима презумпция за наличие на вина при извършване на нарушение на авторското право, като доказателствената тежест за нейното опровергаване се носи от ответника. За да се счете, че презумпцията за вина е оборена, ответникът трябва да представи доказателства, от които да е видно, че той не е могъл да знае, че извършва действия, с които нарушава чуждо авторско право, като тази невъзможност се дължи на

наличието на външна обективна причина за това, а не е в резултат на неполагане на дължимата от него грижа да провери кой е носителят на авторското право върху конкретно произведение, както и дали е получил предварително писмено съгласие от автора да използва това произведение.

За да отговори на въпроса за това каква е дължимата грижа, която ответното дружество чрез своите служители е трябвало да положи при използване на процесните аудио-визуални произведения и оттам дали е оборена установената в закона презумпция за вина, съдът съображава на първо място, че всеки един видеоклип представлява аудио-визуално произведение, което е създадено в резултат на творческата дейност на определено физическо лице. Следователно отговорните служители на ответника са били длъжни да знаят, че всички процесни видеоклипове, от съдържанието на които е очевидно, че за заснемането им са използвани специални технически средства, създадени са сюжети, в изпълнение на които са направени връзките между отделните заснети кадри и записания звук, са обект на авторското право, което се притежава от конкретно физическо лице, което ги е създадо. Ето защо и тяхното незнание за това не би могло да бъде извинително. С оглед на това и дължимата грижа, която ответникът чрез своите служители е трябвало да положи при използване на петте видеоклипа, изисква да извърши проверка във всички възможни източници за това кой е техен автор, както и за това какви са условията, при които може да получи съгласие от това лице за тяхното използване и дали за това трябва да се обърне към съответния автор или към друг правен субект, който е получил изключителното право да ги използва. Доколкото по делото се установи, че процесните пет произведения са публикувани на интернет страницата www.youtube.com, в канал с наименование „Ultras Hammers”, то първата дължима стъпка е да се провери дали в данните за всеки един видеоклип или за канала има информация за конкретно физическо лице, което да е записано като техен автор. Съдът счита, че от показанията на разпитаната свидетелка С.М. Г. в производството се доказва, че такава проверка е извършена надлежно от служители на ответното дружество. В разпита си това лице заявява, че при запознаване с всеки от видеоклиповете на www.youtube.com преди тяхното включване в телевизионната програма БТВ е потърсило информация за техния създател, но никъде в канала „Ultras Hammers” не е имало посочване на името на някое конкретно физическо лице. Съдът кредитира показанията на свидетелката в тази им част, защото тя изнася пред съда факти, които е възприела непосредствено, и разказът □ за тяхното настъпване е логически свързан. Освен това в производството няма ангажирани доказателства, от които да се установяват обстоятелства, които да опровергават изнесените от свидетелката факти. По делото са събрани доказателства, от които е видно, че под всеки от процесните видеоклипове в интернет страницата www.youtube.com е посочено името на физическото лице К. Х. като техен автор, но от тях се установява, че това е направено към много по-късен момент от този, в който се твърди, че са извършени нарушенията на авторските права на ищеца – от представените по делото разпечатки на съдържанието на интернет страницата www.youtube.com се доказва, че името на К. Х. е записано под всяко от произведенията към датата, на която са съставени разпечатките, която е 26.10.2023 г. и е една година след релевантната дата 21.09.2022 г.; от заключението на

изготвената по делото експертиза от вещото лице И. Д. се установява, че на интернет страницата www.youtube.com е имало посочване на името на ищеца като автор на процесните видеоклипове, към дата 26.02.2024 г., на която то е направил проверка в тази страница, която също е много по-късна от датата, на която са използвани произведенията. С оглед на това и доколкото вещото лице И. Д. прави категоричен извод, че в платформата www.youtube.com се позволява въвеждането на допълнителна информация за видеоклиповете във всеки един момент след тяхното първоначално публикуване там, като не се пази информация за датата на редактиране на данните и за това каква е било съдържанието на страницата към минал момент, съдът намира, че от факта на посочване на името на ищеца като автор на видеоклиповете в www.youtube.com към 26.10.2023 г. и към 26.02.2024 г. не може да се направи извод за това, че тази информация е била изписана и към предходен момент, какъвто е релевантният такъв на извършване на нарушението на 21.09.2022 г.

Извършване на проверка за това дали на интернет страницата www.youtube.com в канала с наименование „Ultras Hammers” има информация за това кое физическо лице е автор на всеки от видеоклиповете или кое физическо лице ползва канала, обаче не е единственото действие, което е следвало да бъде предприето от служители на ответника, за да се счете, че те са положили дължимата грижа да разберат кое физическо лице е автор на процесните пет видеоклипа. След като е констатирано, че такава информация липсва в платформата за споделяне на видеоклипове в www.youtube.com, служителите на ответното дружество са били длъжни да направят допълнителна проверка в достъпното за всички интернет пространство за това дали по данните, съдържащи се за всеки от видеоклиповете в www.youtube.com, може да се достигне до начин за контакт с определено физическо лице или организация, които са свързани с тях и да се отправи запитване за това кой е автор на тези аудио-визуални произведения. Съдът счита, че осъществяването на такава проверка е напълно възможно и в резултат на нея може да се открие информация за автора на видеоклиповете. Това е така, тъй като при изписване в интернет страница, която осигурява възможности за търсене в интернет пространството, на името на канала от www.youtube.com, където са публикувани процесните пет произведения на ищеца, а именно на името „Ultras Hammers”, се показва информация за създаден профил „Ultras Hammers” в интернет страница www.facebook.com, която представлява платформа за социално свързване и общуване. От съдържанието на този профил е видно, че в него са правени публикации на някои от процесните видеоклипове, като това е осъществено на дати, които са много близки до тези, на които те са публикувани на интернет страницата в www.youtube.com. Това означава, че този профил е свързан с физическото лице или лица, които използват и канала „Ultras Hammers” в www.youtube.com. Освен това първата публикация в посочения профил в интернет страницата www.facebook.com е от 28.07.2018 г., поради което трябва да се приеме, че той е създаден още през 2018 г. и е съществувал към момента на използването на видеоклиповете в телевизионната програма БТВ. Общеизвестно е, че чрез социалната платформа www.facebook.com може да се осъществи връзка с физическите лица, които са

създали и използват конкретен профил и следователно чрез тази платформа служители на ответника са могли да се свържат с физическото лице, което е публикувало процесните видеоклипове както в профила „Ultras Hammers” в www.facebook.com, така и в канала „Ultras Hammers” в www.youtube.com или поне с някое друго лице, което има информация за него. Следователно за да се направи извод, че ответникът не е действал небрежно при извършване на нарушението на процесните авторски права, следва да бъде доказано, че преди да използва петте аудио-визуални произведения, той е предприел и описаните възможни действия по проверка в интернет пространството, съдържащо много публично достъпна информация, за това кой е техният автор. По делото обаче не се твърди от ответника и не се представят доказателства, че от някой негов служител са извършени действия по проверка за това какви данни се съдържат в интернет пространството относно „Ultras Hammers” и може ли да бъде намерен начин за свързване с физическо лице или лица, които да могат да дадат информация за това кой е авторът на процесните пет видеоклипа и начините за контакт с него. Това не се установява и от показанията на доведената от ответника свидетелка С. Г., която е служителят, който е взел решение за използване на процесните видеоклипове в телевизионното предаване. В разпита си тя заявява изрично, че не са предприемани действия за издирване на автора на видеоклиповете, публикувани в www.youtube.com, защото е счтено, че те са създадени от фенове на футболния клуб „М.П.". Всеки един фен на футболен клуб обаче представлява физическо лице и когато то е създавало един видеоклип, за него възниква авторско право върху този видеоклип, с което всеки един субект трябва да се съобрази, особено този, който извършва по занятие дейност, която предполага използване на много чужди произведения, обект на авторското право. Ето защо съдът приема, че ответното дружество не е положило дължимата грижа за установяване на автора на видеоклиповете с наименования „100 години Миньор /20.04.2019/“, „Minyor Pernik – Botev Plovdiv /2019/“, „Ultras Hammers – Забавления преди новия сезон“, „LOKO SF – MINYOR PK /31.08.2020/“ и „М.П. домакини в Радомир /2022/“ и за получаване от него на съгласие за тяхното използване. Това означава, че презумпцията за вина не е оборена и трябва да се приеме за доказано, че ответникът е действал виновно при осъществяването неправомерно използване на процесните пет аудио-визуални произведения, които са обект на авторско право и се ползват със защита.

В обобщение следва да се посочи, че по делото се доказва, че са осъществени всички елементи от обективна и субективна страна на извършено от ответника „БТВ М.Г.“ ЕАД нарушение на авторските права на К. Х. върху описаните в исковата молба пет броя аудио-визуални произведения, което се изразява в тяхното използване без съгласие на автора, което използване е осъществено чрез преработката им и чрез предлагане по безжичен път на достъп на неограничен брой лица до части от тях като част от телевизионната програма на БТВ от 21.09.2022 г., която е излъчена по телевизия БТВ и е достъпна на интернет страницата www.btv.bg.

По исковете с правна квалификация чл. 95б, ал. 1, т. 1 ЗАВП:

За да бъдат основателни предъявените установителни искове с правна квалификация чл. 95б, ал. 1, т. 1 ЗАВП, трябва да бъде доказано единствено извършването на нарушение на авторските права, чиято защита се търси в процеса. Доколкото този факт се доказва в процеса, то тези искове са основателни и трябва да се уважат.

По иска с правна квалификация чл. 95 ЗАПСП:

За да се приеме, че в полза на ищеца К. Н. Н. е възникнало правото да получи обезщетение от ответника по чл. 95 ЗАПСП, в производството трябва да бъде доказано, освен извършването на нарушение на притежаваните от него авторски права, което се установи в производството, но също така и това, че той е претърпял вреди, които са пряка и непосредствена последица от извършеното нарушение. Ищецът твърди, че претърпените от него вреди са два вида: неимуществени вреди и имуществени вреди, изразяващи се в неполучено възнаграждение за осъщественото използване на петте аудио-визуални произведения, т.е. такива, които имат характера на пропуснати ползи. Ето защо съдът дължи да отговори на въпроса дали описаните вреди са настъпили и дали те са в пряка причинна връзка с извършеното от ответника нарушение.

Обезщетяването на вреди под формата на пропуснати ползи се допуска само тогава, когато по делото бъде доказано, че за ощетеното лице е съществувала сигурност за увеличаване на имуществото, която сигурност не се предполага, а подлежи на пълно и главно доказване от ищеца.

В чл. 19 ЗАПСП е предвидено, че авторът има право на възнаграждение за всеки вид използване на създаденото от него произведение и за всяко поредно използване от същия вид. Получаването на това възнаграждение от притежателя на авторското право върху едно произведение зависи единствено от това дали е сключен договор за използване по чл. 36 ЗАПСП или някой от другите договори, с които се разрешава произведението да бъде използвано по някой от предвидените в закона начини, като то не е обусловено от настъпването на каквото и да е друго обстоятелство. Това означава, че винаги е налице сигурност, че авторът би увеличил имуществото си с възнаграждението за осъщественото използване на създадено от него произведение, ако с нарушителя беше сключен договор, с който на последния се предоставя правото да го използва. Следователно при липсата на такъв договор, неполученото от автора възнаграждение, дължимо за използване на създаденото от него произведение, винаги представлява реално настъпила вреда за притежателя на авторското право. Тази вреда е и пряка и непосредствена последица от нарушението, защото последното е единствената причина за невъзможността на автора да увеличи имуществото си с полагащото му се съгласно чл. 19 ЗАПСП възнаграждение. В този смисъл е практиката на ВКС, постановена по въпроса за това какви вреди би могъл да претърпи в резултат на извършено нарушение носителят на друго право на интелектуална собственост, а именно на правото на търговска марка, като уредбата в ЗМГО и ЗАПСП в тази насока е аналогична - решение № 22 от 10.05.2012 г., постановено по т.д. № 1157/2010 г. по описа на ВКС, II т.о.

С оглед изложеното и доколкото в случая нарушението, в резултат на което се твърди, че на автора на процесните аудио-визуални произведения са причинени имуществени вреди, се изразява в тяхното използване от ответното дружество, без да е налице дадено съгласие за това по реда на ЗАПСП, то трябва да се приеме, че ищецът реално е претърпял вреди под формата на пропуснати ползи, които се съизмеряват с дължимото и неполучено възнаграждение за осъществено използване, както и че тези вреди са пряка и непосредствена последица от нарушението.

Размерът на тези вреди се съизмерява с този на размера на възнаграждението, което К. Х., в качеството му на автор на петте видеоклипа, би получил при законосъобразно развитие на правоотношенията между него и ответника, т.е. при сключен между тях договор за използване на процесните видеоклипове, съответно на договор по чл. 58 ЗАПСП.

По делото липсват доказателства за размера на възнаграждението, което авторът на процесните аудио-визуални произведения би получил за тяхното използване чрез преработването им и предоставяне на достъп до тях на неограничен кръг правни субекти при сключен договор за това. От ищеца не са ангажирани нито доказателства за средното възнаграждение, което се заплаща на автор на аудио-визуално произведение, като процесните, нито такива, от които да е видно при какво възнаграждение К. Х. е предоставял на други правни субекти правото да използват създадени от него видеоклипове. Последното обстоятелство не се установява от представените в производството фактури. Това е така, тъй като страна по тях не е ищецът, а търговско дружество „К.б.“ ЕООД, което е различен правен субект от ищеца, въпреки че последният притежава всички дялове от капитала му. Ето защо тези фактури не свидетелстват изобщо за сключване на някакви договори, по които ищецът е страна. Освен това от съдържанието на тези фактури е видно, че те не удостоверяват условията, при които са сключени договори за използване на видеоклипове или подобни аудио-визуални произведения, а условията, при които са сключени други видове сделки – сделки за изработка на видеоклипове, сделки за извършване на дейности по заснемане с техника, сделки за наем на техника. В производството е представена само една фактура, която е издадена за задължение за заплащане на възнаграждение за предоставяне на права върху изображение, която е тази намираща се на л. 131 от делото, но от описаните в нея обстоятелства не може да се заключи какъв точно е обектът на авторското право, чието ползване се разрешава, както и какви са условията, при които използването се разрешава. С оглед на това от представените по делото счетоводни документи не може да се направи и извод за това какъв е размерът на възнаграждението, при което се дава съгласие от автора на един видеоклип за използването му от трето лице. Предвид липсата на данни за размера на възнаграждението, което авторът на процесните аудио-визуални произведения би получил за тяхното използване, в случая съдът трябва да приложи чл. 95а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП вр. чл. 95, ал. 3 и ал. 4 ЗАПСП и да определи размера на обезщетението, което се следва на носителя на нарушените авторски права, в диапазона от 500 лв. до 100 000 лв.

Ищецът К. Х. претендира, че в резултат на извършеното от ответното дружество нарушение е претърпял и неимуществени вреди. От събраните по делото гласни

доказателства чрез разпита на свидетелите К. А. Д. и Ц.К.Й. съдът счита за установено, че като е разбрал, че създадените от него произведения се използват без негово съгласие, ищецът е преживял негативни психически изживявания от това, че авторските му права са нарушени, изразяващи се в чувство на яд, разочарование и афект, които са довели и до желанието му да се откаже да създава видеоклипове и да напусне страната. Размерът на тези вреди се определя от съда по справедливост.

Съдът трябва да определи размерите на обезщетението, което се дължи на автора за причинените в резултат на нарушението на правата му вреди, общо за всички видове вреди – и за имуществените и за неимуществените вреди. Това следва от разпоредбите на чл. 95, ал. 2 и ал. 3 ЗАПСП. В чл. 95, ал. 2 ЗАПСП изрично е предвидено, че обезщетението се дължи на носителя на авторското право за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от нарушението, т.е. дължи се едно обезщетение за всички претърпени вреди. В чл. 95, ал. 3 ЗАПСП е посочено, че видът на претърпените от автора вреди, т.е. дали те са имуществени или неимуществени, е едно от обстоятелствата, които съдът взема предвид при определяне на размер на дължимото обезщетение, но не е предвидено, че различните по вид вреди представляват различни обстоятелства, от които възникват отделни права за получаване на обезщетение за автора. В този смисъл е и произнасянето на ВКС по реда на чл. 290 ГПК – Решение № 106 от 11.07.2012 г., постановено по т.д. № 769/2011 г. по описа на ВКС, Т. К., II т.о.

При определяне размера на обезщетението на основание чл. 95, ал. 3 ЗАПСП съдът следва да вземе предвид всички обстоятелства, свързани с нарушението, пропуснатите ползи и неимуществените вреди, както и размерът на приходите, реализирани от нарушителя вследствие на нарушението, като съгласно чл. 95, ал. 4 ЗАПСП той е длъжен да определи такъв размер на обезщетението, който да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото. Първото от обстоятелствата, които съдът счита, че трябва да съобрази при определяне на размера на дължимото обезщетение, е това, че по делото се доказва, че ищецът К. Х. е претърпял както имуществени вреди, представляващи пропуснати ползи от неполучено авторско възнаграждение, но така също и неимуществени вреди, които вреди се изразяват в негативни психични преживявания. Съдът приема, че негативните емоции, които се доказва, че ищецът е изживял са обичайните такива, които всяко едно лице, което е автор на определено произведение, изпитва, когато притежаваното от него авторско право е нарушено – обичайно е да се изпитва чувство на разочарование и гняв от поведението на нарушителя, обичайно е и авторът да губи мотивация и желание да извършва творческа дейност, след като не се зачита авторското му право върху създаденото от него произведение и то се ползва без да се търси неговото разрешение. Това предполага определяне на обезщетение за претърпените вреди в обичайния размер, а не в по-голям размер, което изисква доказване, че авторът е имал негативни преживявания, които като вид, продължителност и интензитет са по-големи от обичайно изживяваните такива. Друго обстоятелство, което съдът счита, че влияе върху размера на обезщетението, като е основание той да се завиши спрямо средния такъв, е това,

че ответникът е нарушил авторските права върху пет отделни аудио-визуални произведения. От значение за определяне на размера на обезщетението е и факта, който не е спорен между страните в производството и като такъв е установен, че ответното дружество веднага след като е уведомено за допуснатото нарушаване на авторските права на ищеца е преустановило да извършва нарушението, като е премахнало от съдържанието на интернет страницата www.btv.bg записа на предаването „Преди обед“ от телевизионната програма БТВ, излъчена на 21.09.2022 г., с което е прекратило достъпа на неограничен кръг лица до него. Това обстоятелство има значение за определяне на по-нисък размер на дължимото обезщетение. Друго обстоятелство, което следва да се вземе предвид при определяне на размера на обезщетението за вреди съгласно чл. 95а, ал. 2 ЗАПСП, е това, че в производството е доказано, че ответникът е получил приходи от реклами, излъчени като част от телевизионната програма БТВ на 21.09.2022 г., в която са използвани неправомерно части от процесните пет аудио-визуални произведения. Приходите от реклами, които по някакъв начин са свързани с извършеното нарушение на авторските права на ищеца, са само тези, които са получени от рекламите, излъчени в рекламния спот, който е непосредствено близък по време на излъчването на частите от видеоклиповете в предаването „Преди обед“ на 21.09.2022 г., а не тези, получени от всички излъчени по време на това предаване реклами. Те са в размер на 875, 61 лв., тъй като за тази сума те са признати от ответника в съставения от него документ, намиращ се на л. 143 от делото, и предвид това, че в производството липсват ангажирани доказателства размерът на приходите да възлизат на друга сума. Трябва да се съобразят и получените от ответника приходи от рекламите, излъчени в интернет страницата www.btv.bg, където предаването „Преди обед“, съдържащо частите от процесните видеоклипове, е било публикувано. Те са в размер на 18, 82 лв., тъй като за тази сума те са признати от ответника в съставения от него документ, намиращ се на л. 144 от делото и предвид това, че в производството липсват ангажирани доказателства размерът на приходите да възлизат на друга сума. Последното обстоятелство, което съдът ще вземе предвид при определяне на размера на дължимото на ищеца обезщетение, е това, че ответникът е търговец, който е получил лицензия за предоставяне на аудио-визуална медийна услуга с национално покритие, като той създава телевизионна програма, която дейност по своето естество е свързана с използване на много произведения, които са обект на авторското право, поради което е длъжен в тази си дейност с много по-голямо усърдие да проявява дължимата грижа да не нарушава правата на авторите на тези произведения. С оглед на това и за да изпълни функцията си да действа възпиращо и предупредително спрямо този нарушител обезщетението трябва да бъде определено в размер, който е по-висок от обичайния.

При съобразяване на всички изброени обстоятелства съдът счита, че справедливият размер на обезщетението, което ще поправи претърпените от носителя на авторското право вреди и ще въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото, каквото е изискването на чл. 95, ал. 4 ЗАПСП, възлиза на сумата от 6 000 лв. До този размер е основателен предявеният в процеса осъдителен иск по чл. 95 вр. чл. 95а, ал. 1, т. 1 ЗАПСП, като за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 20

000 лв. трябва да се отхвърли като неоснователен.

По искането по чл. 95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП:

С оглед основателността на иска по чл. 95 ЗАПСП, се налага изводът за основателност и на направеното от ищеца искане по чл. 95б, ал. 1, т. 6 ЗАПСП съдът да постанови разгласяване за сметка на ответника на диспозитива на решението на съда в два всекидневника и в часови пояс на телевизионна организация с национално покритие, определени от съда, които ще бъдат вестник „24 часа“, вестник „Труд“ и Българска Национална Телевизия.

По присъждане на направените по делото разноски:

С оглед изхода на спора разноски се следват на ищеца и на ответника.

По делото се доказаха реално заплатени от ищеца разноски в общ размер от 4 190 лв., от които 1 280 лв. – платена държавна такса за разглеждане на предявените искове, 1 350 лв. – платени депозити за възнаграждения на вещи лица и 1 560 лв. - адвокатско възнаграждение, за което се представиха доказателства, че е платено. При съобразяване на размера на уважената част от исковете, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца трябва да се присъди сумата от 2 356, 88 лв.

В производството се доказаха реално заплатени разходи за водене на настоящото дело от ответника в общ размер от 650 лв., от които 250 лв. – платен депозит за възнаграждение на вещо лице и 400 лв. –възнаграждение за защита от юрисконсулт, определено от съда съобразно правилото на чл. 78, ал. 8 ГПК и с оглед вида на извършената от юрисконсулта работа. При съобразяване на размера на отхвърлената част от предявените искове на ответника се следва сумата от 284, 38 лв.

С оглед горното и при направена от съда компенсация на дължимите суми за разноски ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 2 072, 50 лв.

Така мотивиран Софийски градски съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по искове с правно основание **чл. 95б, ал. 1, т. 1 от Закона за авторското право и сродните му права**, предявени от **К. Н. Х.**, с ЕГН: *****, с адрес: гр. Перник, кв. Изток, ул. ****, срещу **„БТВ М.Г.“ ЕАД**, с ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, пл. ****, Административна сграда на НДК, че **„БТВ М.Г.“ ЕАД е извършило нарушение на авторските права на К. Н. Х. върху следните аудио-визуални произведения:** 1) видеоклип със заглавие „100 години Миньор /20.04.2019/“ с продължителност от 1:40 минути, който е публикуван на 22.04.2019 г. на интернет страницата www.youtube.com, в канал с наименование „Ultras Hammers”; 2)

видеоклип със заглавие „Minyor Pernik – Botev Plovdiv /2019/“, с продължителност от 1:17 минути, който е публикуван на 03.10.2019 г. на интернет страницата www.youtube.com, в канал с наименование „Ultras Hammers“; 3) видеоклип със заглавие „Ultras Hammers – Забавления преди новия сезон“, с продължителност от 1:45 минути, който е публикуван на 15.07.2020 г. на интернет страницата www.youtube.com, в канал с наименование „Ultras Hammers“; 4) видеоклип със заглавие „LOKO SF – MINYOR PK /31.08.2020/“, с продължителност от 1:42 минути, който е публикуван на 11.09.2020 г. на интернет страницата www.youtube.com, в канал с наименование „Ultras Hammers“; 5) видеоклип със заглавие „М.П. домакини в Радомир /2022/“ с продължителност от 0:56 минути, който е публикуван на 17.04.2022 г. на интернет страницата www.youtube.com, в канал с наименование „Ultras Hammers“, като нарушението се изразява в осъществено използване на тези произведения без съгласието на автора чрез действия по тяхната преработка и по предлагане по безжичен път на достъп на неограничен брой лица до части от тях като част от предаването „Преди обед“ от телевизионната програма от 21.09.2022 г., която е излъчена по телевизия БТВ и е била достъпна на интернет страницата www.btv.bg.

ОСЪЖДА „БТВ М.Г.“ ЕАД да заплати на К. Н. Х. на основание чл. 95 от Закона за авторското право и сродните му права сума в размер на 6 000 лв. /шест хиляди лева/, представляваща обезщетение за претърпени от К. Н. Х. имуществени и неимуществени вреди, които са причинени от извършено от „БТВ М.Г.“ ЕАД нарушение на авторското право на К. Н. Х. върху следните аудио-визуални произведения: 1) видеоклип със заглавие „100 години Миньор /20.04.2019/“ с продължителност от 1:40 минути, който е публикуван на 22.04.2019 г. на интернет страницата www.youtube.com, в канал с наименование „Ultras Hammers“; 2) видеоклип със заглавие „Minyor Pernik – Botev Plovdiv /2019/“, с продължителност от 1:17 минути, който е публикуван на 03.10.2019 г. на интернет страницата www.youtube.com, в канал с наименование „Ultras Hammers“; 3) видеоклип със заглавие „Ultras Hammers – Забавления преди новия сезон“, с продължителност от 1:45 минути, който е публикуван на 15.07.2020 г. на интернет страницата www.youtube.com, в канал с наименование „Ultras Hammers“; 4) видеоклип със заглавие „LOKO SF – MINYOR PK /31.08.2020/“, с продължителност от 1:42 минути, който е публикуван на 11.09.2020 г. на интернет страницата www.youtube.com, в канал с наименование „Ultras Hammers“; 5) видеоклип със заглавие „М.П. домакини в Радомир /2022/“ с продължителност от 0:56 минути, който е публикуван на 17.04.2022 г. на интернет страницата www.youtube.com, в канал с наименование „Ultras Hammers“, което нарушение се изразява в осъществено използване на тези произведения без съгласието на автора чрез действия по тяхната преработка и по предлагане по безжичен път на достъп на неограничен брой лица до части от тях като част от предаването „Преди обед“ от телевизионната програма от 21.09.2022 г., която е излъчена по телевизия БТВ и е била достъпна на интернет страницата www.btv.bg, като претърпените вреди се изразяват в неполучено от К. Н. Х. възнаграждение за използване на произведенията, както и в преживени от К. Н. Х. негативни психически изживявания, **ведно със законната лихва върху главницата от 19.04.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над сумата от 6 000 лв.

до пълния предявен размер от 20 000 лв.

ПОСТАНОВЯВА на основание **чл. 95б, ал. 1, т. 6** от **Закона за авторското право и сродните му права** **ДА БЪДЕ РАЗГЛАСЕН** във вестник „24 часа”, във вестник „Труд” и по Българската национална телевизия в часови пояс от 17.00 до 19.00 часа **диспозитива на настоящото съдебно решение**, което разгласяване да се извърши за сметка на **„БТВ М.Г.“ ЕАД**.

ОСЪЖДА „БТВ М.Г.“ ЕАД да заплати на **К. Н. Х.** сума в размер на **2 072, 50 лв.** /две хиляди и седемдесет и два лева и петдесет стотинки/, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____